

Zpravodaj obce Říkovice

OÚ Říkovice
Ročník VI, Číslo 2

prosinec 2022

Úvodní slovo starosty obce

Vážení spoluobčané,

krásné vzpomínky na letní období dovolených nám zůstávají v paměti a zjišťujeme, že se mílovými kroky blíží konec roku 2022. Rok 2022 byl obdobím končícího volebního období pro zastupitelstva v obcích. Místní zastupitelstvo se za své volební období svých předsevzatých úkolů zhostilo velmi dobře. Ono je vždy co zlepšovat, ale věřte, že různá státem vyhlášená omezení, administrativní překážky, nenaplněné dotační sliby nám neumožňují provést do reality všechny naše představy. Nově zvolení zastupitelé naší obce složili slib, tak bude jejich úkolem jej naplnit ke spokojenosti všech spoluobčanů.

Blížící se konec roku nám připomnělo rozsvícení vánočního stromu, tímto bych chtěl poděkovat škole a školce Stará Ves a Říkovice za připravený kulturní program ukončený tradičním ohňostrojem.

A nyní se pomalu připravujeme na nejkrásnější svátky roku a společně s dětmi a svými nejbližšími se těšíme na vánoční čas. Dětem přeji bohatou nadílku pod stromeček, nám dospělým trochu času na odpočinek, zamyšlení a nám všem hodně zdraví.

Radomír Možiš, starosta obce

Anketa k využití prostoru bývalé nádrže

Krátce k anketě, kde občané mohli vyjádřit svůj názor k využití prostoru bývalé nádrže nacházející se v areálu Na pastvisku. Ve velké části odpovědí zazněl názor provést v těchto místech parkovou úpravu a vybudovat zde klidovou zónu s posezením. Častou odpovědí ale bylo též přání na zřízení různých sportovišť.

ANKETA

Vážení spoluobčané, dostává se vám do ruky již předem avizovaný anketní lístek pro Vaše vyjádření na využití prostoru bývalé víceúčelové nádrže v areálu Na pastvisku. Záměrem je znát názory občanů, kteří tu žijí, prodiskutovat záměry a finanční možnosti jakékoliv realizace.

Lístek (podepsaný, nepodepsaný) je možné vložit v době komunálních voleb ve dnech 23. a 24. září 2022 a to do zapečetěné urny, která bude umístěna u vchodu do volební místnosti (společenská místnost šaten).

Zastupitelstvo obce Říkovice.

Říkovice 23.9.2022

OBEC ŘÍKOVICE

IČO: 00636568

Socha starosty v životní velikosti ☺

A na odlehčení vybírám jeden z odevzdaných lístků. Tímto chci pisateli na uvedený anketní lístek - mimochodem napsaný krásným písmem inteligenta - poděkovat, že jako jediný ocenil takto krásným nápadem mou obětavou činnost pro obec. Jen škoda že nemá více následníků pro realizaci nápadu.

No nic, přesto mě pisatel potěšil, a jen ten podpis tam chybí, proto a přesto pisatele či pisatelku zvu za tento skvělý nápad na večeri.

Radomír Možíš

Komunální volby a nové zastupitelstvo

V pátek 23. a v sobotu 24. září 2022 proběhly v celé republice a také v Říkovicích volby do obecních zastupitelstev. V naší obci se v komunálních volbách střetly dvě kandidátky. O hlasy voličů se ucházela uskupení *Pro Říkovice* a *Za rozvoj obce*. Volební účast v Říkovicích dosáhla 51,28 % a překonali jsme tak celorepublikový průměr, který se vyšplhal lehce nad 46 % oprávněných voličů.

Na základě hlasování se do zastupitelstva obce dostali Luděk Rotrekl (150 hlasů), Václav Pospíšil (141), Jiří Říha (132), Radomír Možiš (128), Tomáš Vlach (124), Miloš Pacek (112), Milan Šošovička (106), Jakub Pitner (103) a Dušan Pitner (90). Ještě před ustavující schůzí zastupitelstva se ale Dušan Pitner vzdal svého mandátu a místo něj se proto zastupitelem stal následující člen kandidátky, Karel Pitner.

Ustavující schůze nového zastupitelstva proběhla 14. října. Během ní byl staronovým starostou obce zvolen Radomír Možiš. Na pozice místostarostů zvolili přítomní zastupitelé Jiřího Říhu a Milana Šošovičku.

Nedožitě jubileum Miroslava Zavřela

Letos v říjnu by 90 let oslavil zdejší rodák a muž, který v Říkovicích prožil celý svůj život, učitel, mechanik, poslanec Sněmovny lidu Federálního shromáždění a krátce také i místní starosta, Miroslav Zavřel. Tento medailonek bych proto rád věnoval alespoň krátké vzpomínce na jeho plodný život.

Narodil se 17. října 1932 do rodiny rolníka Vladimíra Zavřela hospodářského s rodinou na č. p. 19. Jako nejmladší z jeho synů chodil v dětství na obecnou školu v Říkovicích, měšťanskou školu v Horní Moštěnici a posléze na Vyšší rolnickou školu v Přerově. Po dvou letech strávených na strojní a traktorové stanici ve Frýdku-Místku jej po složení přijímacích zkoušek v roce 1954 přijali na tehdy nově zřízenou Fakultu mechanizace zemědělství spadající pod Vysokou školu zemědělskou v Praze.

Po absolvování vysokoškolského studia a zkrácené vojenské služby nastoupil jako profesor na přerovskou zemědělskou školu. Zde vyučoval fyziku a mechanizaci. Jako kantor působil na Střední zemědělské škole v Přerově dvanáct let. Po roce 1968 se ale dostal do sporu s některými představiteli Místního národního výboru v Říkovicích a své místo byl proto v roce 1971 přinucen opustit. Stal se tak jednou z mnoha obětí kádrových čistek, ke kterým v Československu došlo v průběhu tzv. normalizace. Doslova bylo v jemu předložené výpovědi uvedeno, že jejím důvodem byl: „...váš postoj v krizovém období roku 1968, kdy jste v místě bydliště vyvíjel mimořádnou aktivitu na volebních schůzích a usiloval jste o zřízení národního výboru bez komunistů.“

Dokázal vzdorovat nátlaku svých nadřízených a odmítl podepsat dohodu o ukončení pracovního poměru. Navzdory ztrátě milované práce našel nový život v zemědělském družstvu Pravčice, kde pracoval od roku 1971 na pozici mechanizátora. Od roku 1976, kdy došlo ke sloučení JZD Pravčice a Količín pracoval jako hlavní mechanizátor družstva v Kostelci u Holešova. Zaměstnaný zde byl až do roku 1990, kdy odešel do důchodu.

Zadostiučiněním se pro něj stala Sametová revoluce a pád komunistického režimu v roce 1989. Na politických změnách té doby se aktivně podílel s nadějí na lepší budoucnost. Díky své aktivitě a postojům byl v roce 1990 v prvních svobodných volbách jako nestraník za Občanské fórum zvolen poslancem Sněmovny lidu Federálního shromáždění tehdejší Československé federativní republiky. Svou ruku zvedl mimo jiné i při volbě prezidenta Václava Havla ve Vladislavském sále Pražského hradu v roce 1990 a také při hlasování o přijetí Listiny základních práv a svobod v roce 1991. Po rozpadu Občanského fóra krátce působil v poslaneckém klubu ODS a od roku 1992 hlasoval s Klubem angažovaných nestraníků. Za KAN kandidoval ve volbách do České národní rady v roce 1992, avšak zvolen již nebyl.

V důchodovém věku vykoval funkci zastupitele v rodné obci a na krátké období v letech 1998 až 1999 zastával i post starosty obce. Nějaký čas měl na starost i správu naší obecní kroniky. Dlouho zůstal aktivní a do vysokého věku se věnoval svému milovanému zahrádkaření. Zemřel 17. července 2021.

125 let od založení Sboru dobrovolných hasičů v Říkovicích

Nespoutané živly trápily naše předky a jejich obydlí odjakživa. Ne však s každým živlem bylo možno bojovat a své životy a zdraví tak ochránit. V mém příspěvku budu psát zejména o živlech jako oheň a voda a o vzniku sboru dobrovolných hasičů, jehož členové, se rozhodli s těmito živly poprat a pomáhat nejen sobě, ale i svým blízkým.

I když naše víska bude brzy slavit sedm a půl století své dochované existence, nejstarší záznam o požáru je až z roku 1841, kdy vyhořel zámek, pivovar a všechny chalupy z dolního konce vesnice. Že se s tímto živlem nedalo bojovat jako dnes, je patrné z výčtu škod. Druhý takový záznam, dochovaný z roku 1850, již vypovídá o drastičtějším osudu naší vsí, kdy krutému živlu padla za oběť celá vesnice i s panským sídlem a hospodářským zařízením, pivovarem, olejárnou a sýpkou. Prameny hovoří i o třech obětech na životech. Po dalších devíti letech, jak hovoří prameny, to bylo v roce 1859, kdy tento nenažranec spolkl 51 čísel popisných. Z dnešního pohledu se to zdá až k nevíře. Vezmeme-li však v potaz stavební materiál, dřevo, sláma, hlína a hasební prostředek vědro, míra škod tomu odpovídala.

Aby příroda ukázala svou sílu a rozmanitost při páchání škod, poslala na naši vesnici jiný živel, a to v podobě vody. Nejednou se rozvodněná Moštěnka vylila z plytkých břehů a zaplavila široké okolí. První obranou proti tomuto živlu byla regulace řeky, kterou u nás provedli Italové a to v roce 1902 - 1903. Ale i po provedené regulaci protrhla v roce 1910 voda hráze a zatopila vesnici a celé okolí. Nutno však podotknout, že za celou historii všech povodní a záplav v naší vesnici, se voda nedostala dále jak domu č. 13. Pro některé nešťastné číslo, pro naši vísku stavení, kde se v rodině Vlachů, narodili dva bojovníci s živly. Tím druhým bojovníkem, který porazil vzdušný živel, byl Metoděj Vlach, ale o tomto předkovi snad v příštích číslech (rukou jiného Vlacha?). Tím prvním bojovníkem byl František Vlach. Tehdejší starosta obce, který po vzoru okolních obcí, stál při iniciativě založit hasičský sbor v obci. Na ustavující schůzi, která se konala 23. května, byla vedle starosty Vlacha přítomna většina obecních zastupitelů. Pro založení sboru byli Jan Křížan, Antonín Smékal, Josef Zavadil, František Netopil, František Vlach a Petr Ludva. Na protest proti založení sboru ze schůze odešli Josef Sládeček a Josef Rozehnal. Díky většině pro založení, bylo za účasti župního dozorce Josefa Jančíka a městského tajemníka z Kojetína vše sepsáno a sbor byl na světě. Jelikož nebylo dostatku finančních prostředků na zakoupení potřebné výzbroje, bylo požádáno prosebným listem datovaným 24. prosince onoho roku císaře Františka Josefa I. o finanční podporu 1600 zlatých. Tuto žádost odůvodnili předseda sboru František Vlach, jednatel Antonín Smékal a náčelník jednotky František Netopil tím, že obec je malá, čítá jen 420ti obyvateli a to povětšinou dělníků a domkařů. Žádost byla sice sepsána hezky, ale kladné odpovědi se nedočkala. Peníze se však sehnat podařilo, a to nejen veřejnou sbírkou, ale hlavně půjčkou ze záložny. Nákupem tak byla obstarána koňská stříkačka a dále pak 8m savic, 160m hadic, střechemý čtyřdílný žebřík, trhací hák, bourací sekera, osmimetrový vysunovací žebřík na vozíku a naviják. Cena tohoto nákupu se vyšplhala na částku 1160 zlatých, ve které byla zahrnuta i osobní výstroj členů požární jednotky.

Boj proti rudému živlu a jiným živelným nástrahám nebyl jistě procházkou růžovým sadem. Těžko však říci, kolik oněch výjezdů v historii fungování našeho sboru bylo. Jako prvním, historicky doloženým výjezdem, byl zásah při požáru v Žalkovicích již v roce založení, roce 1897. První zásah na domácí půdě byl již rok na to, kdy 10. srpna 1898, něco málo před půlnocí, zasahovalo na 20 dobrovolníků u požáru stohu slámy. Další zápisky z historie fungování našeho sboru jsou jen strohé, nebo spíše typu

jako zápis z porady na požadavek k zakoupení několika nových ucpávek na hadice, které byly poškozeny při požáru v roce 1937 u pana Josefa Sládečka. Posledním velkým požárem z let minulých, byl požár rodinného domku v roce 1966.

Jak už bylo řečeno, škody nenapáchal pouze oheň, ale také za vískou protékající Moštěnka. Její břehy se do okolí vylily v historii hned několikrát. První zmínka je z roku 1910, pak 1911 a 1938. A jak už bylo řečeno, voda se nedostala dál jak k domu čp 13. Poslední povodní, která napáchala nemalé škody, byla povodeň v roce 1997, kdy voda dosahovala do větší poloviny zadní branky na místním hřišti. Voda však napáchala škody jen v tekutém stavu. Historie pamatuje i na krupobití v letech 1875, 1909 a 1924, kdy byla zcela zničena veškerá úroda a na stromech nezůstal ani lísteček.

K úspěšným zásahům našeho sboru neodmyslitelně patří i technika, bez které by toho naši dobrovolníci jistě moc nezvládli. A s vývojem doby jde ruku v ruce i obměna této techniky. Jendou ze zásadních obměn byl nákup naší první motorové dvoukolové stříkačky za 28 000 tehdejších korun. Ta stará se prodala protiúctem za 6000, to vše u firmy J. Smékal z Čech pod kosířem. A dál už to šlo jako po másle, tedy obrazně řečeno, protože peníze se vyčleňovali z obecního rozpočtu velmi těžko. Dalším popostrčením ve vývoji byl nákup přenosné stříkačky PS 8, kterou má náš sbor dodnes. S postupem času náš sbor tyto stroje vlastnil tři. Razantní změnou ve vývoji, byl nákup přenosné stříkačky PS 12, která se již nemusí startovat ruční pákou, ale má klasický startér na klíček. Tento stroj je také stále v naší výbavě, i když s malou úpravou. Tento pomocník byl zakoupen i s automobilovým přívěsem, do kterého se vešla základní výbava k zásahu. Přívěs však stále vyžadoval něčí osobní automobil k převozu na místo zásahu. A tak byla časem zakoupena Avie. Až Avii došel dech tak mazel Ronald. Ale to už není historie, to je současnost. Z náčelníka se podle nových zákonů stal velitel jednotky, z podnáčelníka zástupce velitele a z trubače technik spojové služby. Z obsluhy koňky se stali strojníci, ubylo ochránců, pobočníků a lezců, za to přibýlo pilařů. Jen stříkači zůstali stříkači, i když si všichni říkáme hasiči. A že ti kluci šikovní tehdy založili obecní hasičský dobrovolný sbor a dnes tu z něj máme sbor dobrovolných hasičů a jednotku sboru, a že je mezi tím velký rozdíl, o tom snad příště.

SDH ve druhé polovině roku

Vážení čtenáři, milí Říkovčáci,

letní teplé dny jsou za námi i se všemi plánovanými akcemi a zima již pomalu vystrkuje dráčky. Svatý Martin i se svým ořem zabloudili někde v mlze, která nás v půli listopadu nemálo potrápila, tak jen upozorním řidiče, aby zvolnili, neb již cesty nebudou tak bezpečné jako v létě. Nicméně, něco málo se událo, protančilo, snědlo a vypilo, takže přisladte si nedělní kávičku, opět je zase o čem psát.

Úvodem neopomenu připomenout topnou sezónu a nemilé strasti s ní spojené. Kdo jste nestihli vypulírovat komínové těleso na tuhá paliva doteď, doporučuji to udělat co nejdříve, nejlépe odborným kominíkem, který vám vystaví patřičné potvrzení, které vás uchrání před blokovou pokutou. Dále doporučuji zkontrolovat komín také zvenčí a to zejména v půdních prostorách. Přizděný trámek do vazby komína, nebo voňavé seno uskladněné u těla komína, umí napáchat nechtěné škody. Vypalování trávy jsme již vyškrtli ze soupisu vašich zlovyků, avšak v hledáčku stále zůstaly udírnny. Proto než započnete se zásobením se voňavými šrůtkami, zkontrolujte nejen čistotu zevnitř, ale také blízké okolí, kde by vás mohla potrápít toulavá jiskřička.

S výčtem akcí začnu u dětského dne. Obecní dotace a sponzoři byli opět štědrí, takže program byl naditý. Rozmanitost soutěží podpořila i ochota některých rodičů a přátel na stanovišti postát a svůj čas dětem věnovat. S vidinou sladké odměny se tak skákalo a koloběžkovalo jako o duši. Poděkování zaletí i do Horní Moštěnice k paní učitelce Uhlířové, která příslibila a přijela barvit dětské tvářičky. Práce jim šla od ruky, a jelikož si s sebou vzala šikovné posily, během chvilky se to v parku hemžilo spajdrmeny, vílami a jinými, našťěstí vodou omyvatelnými tvářičkami. Jsem rád, že s vaší pomocí jsme byli schopni udělat dětem líbivý program i bez klauna, kterých je v okolí jako šafránu a nějakého sehnat a zaplatit, pomalu nadlidský výkon. I když skákací hrad a stánek s perníky lákaly celou tu dobu, sedmnáctá hodina opět všechny přišpendlila k lavičkám, s prosbou větříčku větříčku nefoukej. Pozorné oko a ruka šmátralka opatrovnic naší školky, Petišé a Eriky, opět nakoupily do dětské tomboly spoustu zajímavých drobností, o které se svedl lýtý boj s natrhanými šatnovými lístky.

větší dítě, tím níž museli svá záda ohnout, aby podlezli. Odpoledne se jelo na bazén. Počasí nebylo opalovací, tak jsme volili taktiku vnitřních prostor, s teplou vodou, tobogánem a dvěmi plavčicemi. Na jednu jsme s úsměvem koukali my starší, druhá se pro změnu šklebila na ty naše mladší, kteří ne a ne pochopit, že na tom tobogánu se po pěti naráz fakt jezdit nemůže. Po bazéně mě a Jirku čekalo překvapení. Chybí nám dítě. Cože? To jsem za dvacet let ještě nezažil. Jak ti může chybět dítě? Jak mě. Snad nám ne? No dobře. Takže pátračka za oknem nevyšla, uvnitř ho nevidíme.

Rychlá spojka zpátky do šaten a jsme komplet. Kde jsi byl? No já jsem myslel že jdete na záchod a mě se nechtělo a pak jste dlouho nešli..... Večer jsme se tomu už jen zasmáli. Ve středu nás přijeli ponaučit profi hasiči z hranické stanice. Sotva rozbalili vercajk, začalo poprchávat. Nevadí, půlka prcků zvládne prohlídku auta v pláštěnce, zbytek absolvuje zdravotvědu pod přístřeškem. A my jdeme na kafe. Sotva jsem dostal hrnek do ruky, rozezněly se sirény na autě. Říkám si super, i majáky pustili, to povolí málokterý velitel. Usrkávám rozpustnou s mlíkem a z okna vidím jak si děcka pod přístřeškem kopou balonem. V tom mi to došlo. Profici odjeli na zásah a ty houkačky nebyly za odměnu, ale na rozloučenou. Takže deskové hry zachránily deštivé dopoledne. A předpověď hlásila i deštivé odpoledne. Takže Jirkův vysněný výlet do rožnovského skanzenu se přesouvá zase napřesrok. Naštěstí zábavních míst pod střechem je v okolí dost. Nakonec jsme vybrali dům her Vrtule ve Valašském Meziříčí. Třípatrová budova prošípaná tunely, plná logickými hlavolamy, ale i klasickými dřevěnými kostkami, u kterých nejdéle vydrželi naši dospělí instruktoři. A pak proč tak dlouho prší. No aspoň jsme si odpočinuli a děti vyblbly do sytosti. A i když jsme nebyli ve Vrtuli sami, ostatní hned pochopili, že tu teď vévodí říkovská mafie a na čelovky do tunelu si budou muset počkat ve frontě. Byli jsme tam do zavíračky. Čtvrteční dopoledne vyplnila dlouho chtěná a dlouho na táboře

nehraná hra Divoký západ. Marně jsme vzpomínali na nemilosrdného šerifa Peťu Dočkala, který v obleku těžkooděnce naháněl potulné zlobivce a na bar Leni Jemelkové, s jejím repertoárem dětských nealko rumů a zelených, naředěných z různých sirupů. Holt jsme si poradili po svém a výsledek byl více než uspokojivý. Nejvíce si vyhrál Jirka v kuchyni. Na fotce si přečtete jeho lákající jídelní lístek. Odpoledne se jelo na bazén, s cílem tam nikoho nenechat. V pátek jsme za občasného deště sbalili stany a batožinu, přepočítali umyté nádoby a rozloučili se starostou Cyrilem a spokojenou paní příborovou.

Jako v autě, rafička prázdného žaludku upozorňovala na blížící se zářijové potančení nad miskou guláše. Přípravy proběhly v duchu otázky: Vlachu, budeš letos za hasiče vařit nebo zase všem do toho kecat? Jak to asi dopadlo? Když jsem všem rozdal kotlíky a zkontroloval syrové maso, uvědomil jsem si, že se tato sranda akce zprofesionalizovala natolik, že už za mnou nikdo nechodí s úplatkem ani s předtištěným přívěskem na vítěznou trofej. Ani chladnější počasí a na poslední chvíli pár odřeknutých týmů nepokazilo celkový dojem ze zajeťé akce.

Týmy se usadily na svá obvyklá místa a klasická otázka v sobotu v 8:43 ráno, už máte naraženo? Pak se všichni snaží poskládat kotlík, rozdělat oheň, půjčit si kolo a zajet domů pro zapomenuté sádlo a během toho se všichni těší na první část výherní taktiky – ty si se mnou nedáš? Což je snaha utlumit soupeřovy chuťové buňky něčím tekutým, co vloni našli na zahrádce a v pálenici přetavili do stavu chutnějšího. Až si všichni navzájem utlumí i buňky zrakové, vrátí se na základnu zkontrolovat kolegu, manželku či starostu, jestli nespálil cibulku. Po orestování masa nastává moment K – koření protivníků. Proč tam dáváš, co já nemám, nesypej tam toho tolik, já to dělám jinak. Na závěr zahustit a jde se hodnotit. A komise z odborníků měla opět při tom ochutnávání nelehké podmínky. Všechny guláše byly dobré, většina chvalitebných a dejme tomu čtyři výborné, ze kterých měl vzejít vítěz. Putovní trofej nakonec uzmuli Dudlíci, kteří tak obhájili své vítězství z loňska. Chtěl bych poděkovat všem týmům, že neztrácí naději. Sponzorům, i když neměli čas hodnotit, tak měli chuť finančně podpořit. A obecnímu úřadu, který umožnil, podpořil a zúčastnil.

V měsíci říjnu nás čekala poslední letošní venkovní akce. Na prosvícení štreky nádrazí – park lampionovými mávátky se určitě těšily nejen děti, ale i já. Na smluvené místo a čas srazu ze začátku moc nadšenců nepřišlo. Nakonec však s ubývajícím světlem slunečním, se těch světel lampionových sešlo až krásně dost. Za doprovodu hudebního výběru pana místostarosty jsme s panem starostou donesli věnek k položení a za doprovodu státní hymny jsme uctili památku vzniku naší republiky. Po proslovu pana starosty jsme odměnili mladší účastníky průvodu sladkostmi a špekáčky, ti starší se zahřáli nad kelímkem svařáčku. I když je to pro někoho jen večerní procházka s nápojem za odměnu, pro mě je to stále krásná tradice, vzpomínka, že za nás kdysi někde někdo bojoval, abychom byli.

Z plánovaných akcí jsem snad nezapomněl na žádnou. K těm neplánovaným patří hlavně očista přečerpávací šachty naší odhovňovací kanalizace. Kluci se v tom docela zhlídli. Ani nevím, jestli jednali na popud starosty, nebo jim voňavá prácička chyběla natolik, že už mi ani nevolali, abych jim pomohl. Z repertoáru našich rychloakcí ještě nutno vzpomenout záchranu hezké slečny v nesnázích. Těmi nesnázemi byla vysoká rychlost v kombinaci s vlkošskou zatáčkou. V hlavní roli? Peťa Zavřel. Ve vedlejší roli Pavel Opletal a Karel Vinklárek, bez kterých by tu krásku ten Peťa z těch

nesnází nevytáhl. Škoda, že to celé režíroval viník nehody, přítel té ženštiny. Peťovi tak nezbylo než couvnout a zaparkovat zpátky na základně. Zaparkovaný Ronald však nespál dlouho. Zrovinka, když jsem si užíval zaslouženou dovolenou, si někdo usmyslil, že bude hořet. No tak to ne. Jako beze mě? Hned jsem žhavl dráty. Oznamovatelkou bystrá Vlachová Marcela, která zpozorovala a správně oznámila požár vysokého napětí v areálu měnárny českých drah. U srdce mě zahřálo, když mi Jirka do telefonu v rychlosti řekl, že už vyjeli v plné síle. Zamrzelo mě, že nesedím s nimi a nepouštím ty nablýskané majáky. Dalším telefonátem se mě vyšetřovatel příčin požáru z Přerova ptal na cestu, protože zabloudil k dráží bytovce. Naštěstí, když vycouval, ho Lenka Malošíková navedla na tu správnou cestu. Celý zásah si převzaly drážní hasiči a já ještě ten večer u oroseného nápoje vyplnil dílčí zprávu o zásahu. Z ostrých výletů je to naštěstí vše. Uvidíme, co přinesou zimní radovánky. Osobně doufám, že nic, nad čím bychom vám museli ukázat, že za to stále umíme vzít pevnou rukou. Ke konci roku ještě proběhne výroční valná hromada, kde nad talířkem guláše všem členům předložím, co se ve sboru událo za tu dobu, co covid nedovolil valné hromady. Pak prožijeme klidné svátky a bude tu nový rok a nové výzvy.

A to je vše, přátelé. Ještě vás pozvu na nejbližší plánovanou akci, kterou jsou vepřové hody ke konci února. Snad se mi ty fronty podaří konečně usměrnit. Obecnímu zastupitelstvu děkuji za veškerou podporu a v novém složení přeji, ať jde práce od ruky, rozpočet a vesnice vzkvétá

pod rukama. Ostatním složkám přeji další rok bohatý na úspěšné akce a nám všem ostatním mí milí čtenáři, nám přeji hlavně pevné zdraví.

A jako vždy, držte nám palce i pěsti, snad nám nový rok přivane sních, pohodu, klid, zdraví a štěstí.

Ohni zmar a v dalším čísle zdar.

Ing. Radomír Vlach, starosta SDH Říkovice

Fotbalisté po 13 letech znovu v přeboru

Jelikož předchozí jarní číslo zpravodaje vyšlo v červnu, nemůžu na tomto místě začít své půlroční bilancování jinak než zmínkou o postupu našeho týmu, který se po 13 letech dokázal prodat do vyšší soutěže. Okresní přebor se v Říkovících naposledy hrál v červnu roku 2009. Tehdy ještě Sokol Říkovice padl po výsledku 1:2 s FA Kladno a po sezóně, v níž vyválčil jen 4 body a skončil beznadějně poslední, putoval do nejnižší III. třídy, kde působil až dosud. Ale zpátky k letošku.

V závěru minulého, z pohledu Říkovíc výborně rozehraného ročníku, nám v Okresní soutěži zbývaly odehrát ještě tři červnové zápasy. Z pátého místa se případný postup zdál daleko, ale v touze po co nejlepším umístění se mužstvu i přesto podařilo všechny tři zápasy vyhrát. Vítězství 2:1 nad Polkovicemi, 1:3 nad Lobodíci a 1:0 nad Křenovicemi se nakonec ukázala jako klíčová. Z rozhodnutí Okresního fotbalového svazu v Přerově totiž v ročníku 2021/2022 postoupily z Okresní soutěže hned 4 týmy. SK Říkovice s 35 získanými body po 10 výhrách, 4 remízách a 6 prohrách skončily v tabulce právě na 4. místě o tři body před 5. týmem z Hranic. Po nebývale vydařeném ročníku tak došlo na historický postup a klub se společně s béčkem Brodku u Přerova, Vlkošem a Bochořem mohl těšit na premiérovou sezónu o úroveň výš.

Nejprve ale k letní přestávce a aktivitám mimo fotbal. Ještě na konci května připravil klub v místním parku pivní slavnosti. Zahrálo pět kapel včetně přerovské rockové kapely Forum II. Přítomní si mohli vychutnat makrely, steaky, grilovaná kuřata a mnoho další dobrot, přičemž na čepu bylo k dispozici hned několik pivních značek. Počasí akci přálo, škoda jen, že nedorazilo více lidí.

V polovině července se pak pod záštitou klubu na fotbalovém hřišti v Říkovicích uskutečnil tradiční memoriál Jiřího Otáhalíka. V turnaji, do kterého se přihlásilo 8 mužstev, nakonec v letošním roce slavili úspěch borci ze Žalkovic.

Bohužel krátce před začátkem nového ročníku v klubu došlo k neshodám mezi vedením a trenérem Hrabalem, který se rozhodl odejít den před prvním mistrákem sezóny. Na valné hromadě, která se v šatnách uskutečnila 9. 9., pak přítomní členové klubu zvolili nové složení výboru. Jeho členy se stali Ladislav Duda, Jakub Pitner, Renata Zahradníková, Lukáš Zahradník a funkce předsedy byla svěřena mně. Rozloučili jsme se tak s dlouholetým předsedou Josefem Jurečkou, který si za práci pro fotbal v Říkovicích zaslouží i s ostatními členy předešlého výboru naše poděkování také na tomto místě.

Nový výbor stanul před nelehkým úkolem vést klub ve vyšší soutěži. Navzdory několika zraněním a karetním trestům pro klíčové hráče se našťastí mužstvo popralo s tímto těžkým úkolem se ctí. V náročnější konkurenci se podařilo během podzimu vyválčit 16 bodů a ve velmi vyrovnané tabulce, kde 5. a 13. místo dělí pouhých 7 bodů, jsme obsadili průběžné 11. místo. Z našich výsledků významně vyčnívají především vysoká domácí vítězství nad Brodkem 8:2 a nad týmem Soběchleb 9:0. Naopak nevydařily se domácí zápasy s Troubkami a Horními Netčicemi, které si z Říkovic vezly tři body po výsledcích 0:8 a 0:6. V Říkovicích padá hodně branek a diváci se proto na zápasech rozhodně nemohli nudit. Snad se na jaře povede vybojovat další body a tým se dokáže ve vyšší soutěži udržet i do příští sezóny. V závěru jen zmíním drakiádu, která se navzdory bezvětří uskutečnila na našem hřišti v pátek 28. října. Děti i dospělí si s draky a i bez nich přesto zaběhali do sytosti. A nakonec přijměte prosím pozvání na tradiční Vánoční jarmark, který se u šaten uskuteční 17. prosince od 13:00 hodin. Všem, kdo dočetli až sem, přeji klidné svátky a vše dobré v novém roce.

Tenisový klub v roce 2022

Vážení spoluobčané,

rád bych Vás seznámil s činností členů tenisového klubu v letošním roce. Sportovní část bývá závislá na počasí a my vždy z jara očekáváme příchod teplých dnů, protože musíme připravit tenisový kurt na sezónu. K tomu potřebujeme i nemalé množství antuky, kterou získáváme i za přispění Obecního Úřadu. Areál pak musí být celoročně ošetřován a udržován, jinak by jeho kvalita upadala. O tento servis se nám dlouhodobě stará náš president a hospodář v jedné osobě, pan Mirek Vlach, a chci mu za všechny členy poděkovat a popřát pevné zdraví.

Po celou sezónu se pak scházíme ke hře a vždy malým vrcholem, kde může předvést výsledky tréninku, jsou otevřené turnaje. Zpravidla pořádáme tři. Jeden je o Pohár presidenta klubu a další dva jsou vzpomínkou na zakladatele organizace a nesou jména Zdeňka Vlacha a Josefa Jurečky. Musím říct, že umístění v těchto turnajích si hráči velice váží a je zde často prostor pro taktiku a „hecování“. Za organizování turnajů je potřeba poděkovat hlavně Tomášovi Vlachovi a za pitný režim Standovi Vlachovi. Nemůžu nezmínit ani morální i faktickou podporu našich manželek a přítelkyň v podobě různých dobrot a uvolnění hráčů od rodinných povinností. Chtěl bych využít příležitosti a říci zde, že tenisový klub rád přivítá nové členy a členky, kteří by s námi, pokud budou mít čas, prožívali celoroční činnost.

V tomto roce bylo ale hlavním úkolem tenistů pořádání Říkovských hodů. Každý, kdo se na takové akci podílí, ať už je z jakékoli zájmové složky, ví, jak náročné je zabezpečit bezproblémový průběh, a že to vyžaduje dlouhodobé plánování. Například kvalitní hudební skupinu je potřeba často oslovit i rok dopředu. Jsme nejmenší organizací v obci, a proto se museli zapojit všichni, včetně rodinných příslušníků. Za tuto práci a obrovskou disciplínu chci všem moc poděkovat. Byl to čtyřdenní maraton v podobě chystání areálu a občerstvení, znovu uklízení a pokračování. Také musím zmínit i poděkování za zapojení „nečlenů“, jako je pan Mlčák (pro ty, kdo neví, tak Geňa) a hasičů, kteří nám vždy vyjdou vstříc se zapůjčením vybavení a případnou montáží atd. Alfou a omegou pořádání hodových oslav v našem parku je počasí. A to nám letos velice přálo. Mohli jsme v klidu začít už v pátek večer promítáním filmu s možností občerstvení. Podle reakce návštěvníků jsme se tentokrát trefili do vkusu většiny, takže z naší strany je spokojenost též.

V sobotu začínal program od 17. hodin vystoupením pánů Mužáků z Vlkoše na lidovou notu. Jedinou kaňkou byla neúčast našeho klubového pěvce Františka Pěchy, protože byl napaden covidem. Večer dále pokračoval tradiční hodovou zápravou se skupinou Los Playboys, která je v Říkovicích a okolních obcích velice oblíbená. V neděli od 14. hodin odstartovalo hodové odpoledne. Celý program doprovázela skupina Jen Tak 2, která se občanům také líbila. Za krásného počasí byla připravena spousta aktivit pro děti. Jezdil nám po vsi opět vláček, menší ratolesti mohly využít kolotoč a skákací hrad, ty větší pak lukostřelbu pod vedením zdatných instruktorů

(Koxsa a David). Dále byl dětem k dispozici balónkový klaun a malování na obličej. V rámci programu proběhla i parádní ukázka práce policejních kynologů (poděkování panu Petrovi Dočkalovi) a tombola, přípravu které měli pod palcem Marcela a Standa Vlachovi. Tohle všechno by se neodehrálo bez nemalé finanční podpory ze strany OÚ pro konání hodů, ale i další podpory ve formě příspěvků na celoroční činnost klubu.

Složka, která pořádá hody, má v tom daném roce i možnost pořádat sběr železného šrotu. Této příležitosti jsme využili a zjara i na podzim uskutečnili díky technice, kterou stále udržuje v pohotovosti pan Říha, okružní jízdu za železem. Děkuji spoluobčanům, protože jsme si tím vydělali na antuku pro další sezónu.

Z podzimní činnosti klubu bych pak rád zmínil, kromě hry, i náš netradičně koncipovaný sešlap ze Svatého Hostýna do Říkovic. Všem průkopníkům pochodu v obráceném gardu se akce zalíbila natolik, že jsme se rozhodli udělat z ní tradici a přesvědčit tak partnerky a kamarády, že stojí za to. Třešničkou na dortu byla skutečnost, že byl náš příchod očekáván pod tenisovou pergolou, kde byl k dispozici burčák a spousta dobrot od našich přátel a poloviček.

V nadcházejícím zimním období se naše sportovní ambice přesunou do haly v Břestu, abychom moc nevypadli z kondice a na uspořádání výroční schůze, kde můžeme společně zhodnotit uplynulé období. Závěrem mi vážení spoluobčané dovoluňte, abych Vám všem popřál klidný, ničím nerušený, konec roku a hlavně hodně zdraví a optimismu do toho dalšího.

Za TK Luďa Rotrekl

Závěrečné slovo redaktora

Vážení čtenáři,

obracím se na Vás tímto s prosbou. Asi jste zaznamenali, že se v našem zpravodaji, který s podporou obce připravuji od roku 2017, snažím v medailoncích pravidelně představovat osobnosti více či méně spojené s Říkovicemi. V naší obci se narodilo, ale také zde žilo mnoho výjimečných a inspirativních lidí působících v nejrůznějších společenských odvětvích. O některých z nich jsem již zvládl sepsat krátký text většinou směřovaný k příležitosti různých výročí. Několik zajímavých lidí mám ještě připraveno v zásobě, ale budu moc rád, pokud se na mě obrátíte a řeknete mi o příběhu dalšího člověka, který by si naši pozornost na tomto místě zasloužil. Často stačí pouhá inspirace. Velmi ale ocením i případné fotografie či jinak zprostředkované vzpomínky. Historie obce a místních mě zajímá i mimo zpravodaj, takže budu rád za jakékoli náměty či postřehy.

Neváhejte mě v tomto oslovit. Napsat mi samozřejmě můžete i na mail m.pacek@email.cz. Doufám, že Vás čtení o historii naší obce baví stejně, jako mě sbírání informací a psaní podobných článků. Přeji hezké svátky.

Miloš Pacek

Zpravodaj obce Říkovice vydává obec Říkovice pro občany obce v nákladu 200 kusů. Vydání: prosinec 2022. ročník VI., číslo 2.

Redaktor: Miloš Pacek

Autoři textů: Radomír Možiš, Miloš Pacek, Radomír Vlach a Luděk Rotrekl

Autoři fotografií: Miloš Pacek, Radomír Vlach, Tomáš Vlach, Ladislav Duda a Eliška Zahradníková

Tisk: LUMA trading s.r.o.

Další informace: www.rikovice.cz a www.sdhrikovice.cz

Kontakt: rikovice@rikovice.cz